

ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದ್ದಂತೆ ಮಾಲತಿ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಹಾಗೂ ಮಗನೊಂದಿಗೆ ದೇವಂಗಿ ಬಂಸೋಸ್ವಾಂಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಸುಮತಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಳಿದ ಆತನನ್ನು ನೋಡಿ, ‘ನೀನೋ ಮಂಜು, ಬರೋದಿಕ್ಕೆ ಆಗೋದಿಲ್ಲಾ ತ ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದೆಯಂತಲ್ಲ? ಮತ್ತಾರೆ ಸಾರಿ ಈ ಕಡೆ ಬಂತು? ಅಲ್ಲೆ ಬರೋವಾಗ ಸುಮತಿಯನ್ನು ಜೊತೇಲೇ ಕರೆಬ್ಬಂಡು ಬಂದಿದೆಯಲ್ಲ! ’ ಎಂದು ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವನು ‘ಹೇಳಿ ಮೋಷ ಮಾಡಿದ ನೋಡು’ ಎನ್ನವರೆ ಸುಮತಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿ ತುಂಟ ನಗೆ ನಕ್ಕಿದ. ಮಾಲತಿ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆಯೇ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದು ಮಂಜುನಾಥ ಮಾಲತಿಯ ಮೈದುನ, ಶಿವಮೋಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕರರೂ ಆಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು. ५-६ ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ಮಾಲತಿ ಮದುವೆಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು. ಇನ್ನೂ ಬಿ.ಎ. ಓದುಕ್ಕಿದ್ದು. ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಹೆಸ್ಟನ್‌ವರ ಕಡೆಯ ಸೋಬಿನ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಿಂದೆ—ಮುಂದೆ ತಿರುಗಾಡಿದ್ದು. ಆಗಲೇ ಯೌವನದ ಹೊಸಲಲ್ಲಿ ಕಾಲಿದುತ್ತಿದ್ದ ಸುಮತಿಯ ಅಕ್ಷಪಕ್ಷದಲ್ಲೂ ಸುಳಿದಾಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಆಗ್ನಿ ಈಗ್ನಿ ಬೇಕಾದಮ್ಮ ಬೆಳೆದಿದ್ದು. ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಕಳೆ ಹೋಗೀ ಲೆಕ್ಕರರೂ ರೇವಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ತೆಳುವಾದ ಮೀಸೆ. ಈಗಿನ ಯುವಕರ ಘಾರನ್ ಕ್ರೈಸ್ತೀ ಕುರುಚಲು ಗಡ್ಡ ಬೇರೆ.

ಹಗುರವಾಗಿ ಹರಬಿತ್ತಾ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಣ್ಣಿ ಬೇಸುತ್ತಾ ಮನೆ ಸೇರಿದಾಗ ಗಣಪತಿ ಭಟ್ಟರು ಅವರ ಪಕ್ಷಿ ಮೂಕಾಂಬಿಕಮ್ಮೆ ಅಶ್ವಿಯತೆಯಿಂದ ಸ್ಥಾಗಿಸಿದರು. ಮಂಜುನಾಥನನ್ನು ಕಂಡು ಅಳ್ಳಿರಿಯಾದರೂ ಸಂತಸಪಟ್ಟಿರು. ಕಾಫಿ, ಅವಲಳ್ಳಿಯ ಸಮಾರಾಧನೆ ಅಯಿತು.

ರಾತ್ರಿ ಬಿಬಿಸಿಯಾದ, ಬಣ್ಣದ ಸೌತೆಕಾಯಿಯ, ರುಭ್ರಿಹಾಕಿದ ಮಸಾಲೆಯ ಹುಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಕೊಬ್ಬರಿ ಏಕ್ಕೆ, ಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯ ಬಾಯಿ ರುಚಿಗೆ ಹಲಸಿನಕಾಯಿ ಹಪ್ಪಳ, ಶಾರವಾದ ಮಾವಿನ ಮಿಡಿ ಉಳಿಸಿನಕಾಯಿ ಬೇರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಅಮೃತ ಅಳಿಗಿರಿಂತ ಬೇರೆ ರುಚಿಯೇ ಇತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ. ಎಲೆಯಿಂದ ತಲೆ ಎತ್ತಿದಾಗ ಎದುರಿಗೇ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತ ಮಂಜುನಾಥನ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿದ ನೋಟ ಮೈದುವಾಗಿ ಮೈ ಸವರಿದರೆ ಅಪ್ಪಾಯಿ ಮಾನವನಿ ಮುಖ್ಯಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತ ನುಗ್ಗಿಬಂದಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗೇಕೋ ಎದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೀರಾಗಿ ಹೊಡೆದುಹೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿಳಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗಾಗಿರಲೀಲು. ಬಹುತಃ ಅಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವವರು ಎಂದು ತಿಳಿದ್ದು ದರಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹೆಚ್ಚೆಗೂ ತಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದ ಸಮೀಪವಾದಂತೆ, ಅಶ್ವಿಯರಾದಂತೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಉಳಿ ಮಾಡುವಾಗ ಭಟ್ಟರು, ‘ನೋಡಮ್ಮ ಸುಮತಿ, ರಾತ್ರಿ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಓಡಾಡು. ಹಾಳು ಹಾವುಗಳ ಕಾಟ, ನಮಗೇನೋ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದೆ. ನೀವು ಬೆಂಗಳೂರಿನವರು ಹೆದರ್ತಿರೋ’ ಎಂದಾಗ ಮೈ ಸ್ವಲ್ಪ ನಡುಗಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಹಾವಿನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಅಂತೂ ಬರಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಾತ್ರ ಇಡೆ ಎಂದುಹೊಡರೆ ಅಲ್ಲೂ, ಏನಾದರೂ ಕುಂದು ಇದ್ದೇ ಇರತ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರಪ್ಪ ಅಯಿತು. ಮಂಜುನಾಥ ಮಲೆನಾಡಿನ ಹಾವುಗಳ ವರ್ಣನೆ ನಡೆಸಿದ್ದ— ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಇಡಿಯಾಗಿ ನುಂಗುವ ದಾಸರ ಹಾವು, ಘಳ ಘಳ ಹೋಲೆಯುವ ಪ್ರತ್ಯೇ ಕನ್ನಡಿ ಹಾವು, ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂದಲಿರುವ ಜುಟ್ಟು ಕಾಳಿಂಗ, ಏನೂ ತೋಂದರೆ ಮಾಡದೆ ಇರುವ ನೀರುಹಾವು, ಹೆಚ್ಚೆ ವಿವರಿವ ಹಿರು ಹಾವು, ಬಾಳೆವಲೆ, ಎಳೆದೆಗಳಿಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತ್ಯೇ ಹುಳಿದಂತಹ ಹಾವುಗಳು ಇತ್ತಾದಿ. ಸುಮತಿಯ ಗಾಬರಿಗೊಂಡ ಮುಖ ನೋಡಿದ ಮೂಕಾಂಬಿಕಮ್ಮೆ ‘ಸಾಕು ನಿಲ್ಮೋ ನಿನ್ನ ವರ್ಣನೇನೆನೆ. ಬಂದ